

"KAUHISTUS, SE ON ITSE PÖHVALO PILL... OLEN HUKASSA..."

Olimme ilvesjähdissä 10.1.88 kolmen seurueen
vimin Rantasalmella. Kosulan erä, Kolkontaipe-
leen erä ja Rantasalmen Mets. seura.

Tuoreet ilveksen jäljet löytyi Rantasalme.
Mets. seuran alueelta läheltä Vaajaniemeä.

Lunta oli runsaasti n. 40cm ja pakkasta n. 15°

Alue motitettiin ja jaettiin passipaikat.

Olin isän kanssa ^{vieraisissa} passissa, koska oliv vasta 14v
eikä omaa aseenkantolupaa vaan isän vuonnassa
ja vastuulla. Meidän passipaikat tuli

Vaajanientien ja sillanlahden levähdysalue
keskivarheille, pikitien varteen. Passin kohdalt
lähti tie kesämokeille.

Isä jäi mökkitien risteyksen kohdalle "tien-
penkalle" ja minulle katsottiin passipaikka
pikitien toiselta puolelta, näkyvyyden ja
ampumasektoreiden takia.

Passipaikka oli hyvä, siinä oli harvina kuusikkoo ja ilveksen piti tulla ison pökitien yli ennen minun ampumasektoria. Näin passistani isoa tietä n. 150m ja isän kokoojan.

Ilveksen jalkia lähti seuraamaan mies suksien kanssa.

Passissa oli kylmä, n. $1\frac{1}{2}$ h seisostelun jälkeen näin isän ja minun välissä isolla tiellä ilveksen tulossa minua kohti. ^{ilves tuli reipasta kävelyvauhtia} Sormet oli aivan jässä.

- Minulla oli umpinaiset rukaset käsissä.

Nähtyäni ilveksen rupesin heiluttamaan / oikeaa viskomaan oikean käden rukasta pois kädestä ja rukkanen ei meinannu lähteä tietenkään pois. Ilves ei välittänyt minun heilumisesta vaan ^{kulki} ~~lähti~~ n. 25m päästä poikittain ohi. Ammuin kerran "kylkeen".

- ilves kääntyi heti minuota suoraan pois päin jatkaen matkaa 5-10m ja kaatui siihen. Sen jälkeen tapahtuneista asioista kaadolla ja heti sen jälkeen osaa isä kertoo paremmin. Jännitys laukes vasta kaadolla, kun tajus mitä olen tehnyt. Panos oli Eley Alphamax 4,17mm 12/70 ja ase valmet 4123.

OULUN YLIOPISTO
PL 191, SF-90101 OULU

ELÄINTIETEEN LAITOS

☎ 981-353 611

Eero Lindgren
p. 981-353130
apul.konservaattori

Oulu, 23.06.1988

Jouko Vihavainen, PL 37 58900 Rantasalmi

Asia: Oulun yliopiston eläintieteen laitokselle saapuneeseen ilvekseen kuuluvan kallon paluttaminen.

Ere Vihavainen 100773 14v 5kk 24p

Kyseinen ilves oli kaadettu Rantasalmen Ritalahdella 10.01.1988.

Otus oli täysikasvuinen naaras, kuten ruhoa seuranneessa saatteessa oli todettu.

Eläimen tarkkaa ikää ei vielä ole tiedossa, vaikka määritystä varten onkin otettu tarvittava näyte kulmahampaan tyvestä. Arvio kuitenkin voidaan tehdä painon, kallon luutumistasen ym. seikkojen perusteella, ja silloin päädytään 4-vuotiaan kieppeille.

Eläimellä on edellisenä kesänä ollut kaksi pentua, joiden myöhempi kohtalo jää luonnollisesti epävarmaksi.

Kunnoltaan otus oli hyvää kansallista tasoa. Paino 16.2 kg on kohtuullinen naaraseläimelle samoin kuin kaikki muutkin kunto^{8/}mittaavat määritykset, joita käytämme. Siinä³ kieppeillä, kun asteikko on 0 - 5.

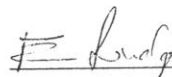
Kuollessaan ilveksellä oli mahassaan jänistä, ja samaa eläintä löytyi myös koko suoliston pituudelta. Siinäkin täysin normaali Kaakkois-Suomesta saadulle eläimelle.

Vain suoliston loisten suhteen otus poikkesi tavanomaisesta. Sillä ei ollut lainkaan loisia (suolinkaisia ja lapamatoja).

Myöskin kallo oli täysin normaali. Poikkeamia (ylimääräisiä hampaita tai epämuodostumia) ei löytynyt.

Mikäli kalloa säilytetään kuivassa huoneilmassa = asuinhuoneessa, hampaiden pinta voisi pyyhkäistä ohuen kerroksen väritöntä yleislakkaa. Käsittely ehkäisee hampaiden halkeamisen. Kallon valkaisemista emme tee omille näytteillemme, koska se aina heikentää näytteen kestävyyttä. Vitivalkoista kuitenkin saa upottamalla kallon esim vetyperoksidiliuokseen.

Kiitoksia yhteistyöstä ja hyvää kesää

Eero Lindgren